Credincios chemarii lui Dumnezeu: Avraam

Relatarea noastra începe în vechiul oras Ur, asezat aproape de Golful Persic. Fiind înconjurat numai de oameni rai, Avraam traia în acest loc protestând împotriva idolatriei. Traditia spune ca a suferit persecutie apriga din cauza constiintei.
Viata lui Avraam începe cu o chemare personala care a avut un impact foarte mare asupra lui si care nu i-a lasat nici o umbra de îndoiala. Nu stim exact când a avut loc aceasta aparitie divina. Se poate sa fi fost în timpul noptii linistite si solemne, în timpul de meditatie sau al treburilor cotidiene. Dintr-o data a stralucit lumina gloriei lui Iehova din cer si o voce a vorbit mesajul în auzul lui. „Dumnezeul Slavei a aparut tatalui nostru Avraam în timp ce se afla în Mesopotamia înainte de a locui în Haran si i-a spus sa plece din tara lui si de lânga parintii lui si sa mearga în tara pe care i-o va arata."
Chemarea lui Dumnezeu vine în viata omului atunci când acestea esteîntr-o stare linistita de asteptare, pâna într-un punct în care practic Îl obliga pe Dumnezeu sa rupa tacerea trimitând o promisiune pentru inima lui. De fiecare data când Dumnezeu a ales o persoana, El a separat-o de poporul sau, pentru a o aduce în scoala Lui intima si plina de putere. Trebuie sa tânjim dupa scoala lui Dumnezeu în fiecare zi, deoarece aceeasi voce a vorbit în mod frecvent pâna în ziua de azi. El l-a chemat pe Ilie Tisbitul, Amos din Tecoa, Petru de lânga mare, Luther din manastire. Chemarea lui Dumnezeu se aude în mod continuu: „Iesiti dintre ei, popor al Meu, separati-va si nu atingeti ceea ce este necurat." A ajuns aceasta chemare si la tine? Daca nu, atunci ceva nu este în regula! Când auzi vocea lui Dumnezeu spunând „Iesi din tara ta …!" nu permite ca nimeni si nimic sa-ti împiedice ascultarea.
Chemarea lui Dumnezeu pentru Avraam implica munca, sacrificii si o partasie puternica cu Dumnezeul care îl chemase. Astfel a auzit Cuvântul lui Dumnezeu si a ascultat imediat de porunca Lui, înscriindu-se în scoala lui Dumnezeu care era scoala credintei. Avraam nu avea fii. Avea suficient pentru a-si împlini nevoile si era profund atasat de cei care erau împreuna cu el. Nu era un lucru usor sau mic sa-si strânga toate lucrurile din tabara, sa se desparta de cei care erau cei mai apropiati de el si sa înceapa sa mearga spre o tara necunoscuta de el.
Asa trebuie sa fie mereu! **Chemarea lui Dumnezeu întotdeauna implica renuntare la multe lucruri pe care oamenii le apreciaza mult.**
Pe Avraam, de fapt, nu-l interesa unde mergea, dar ceea ce-l interesa era sa stie ca Dumnezeu mergea împreuna cu el. Avraam a plecat pe când avea 75 de ani si era în Haran. Dupa moartea tatalui sau se confirma promisiunea chemarii Lui. Dumnezeu îi promitea sa-l conduca într-o tara în care sa-si formeze un camin, sa ajunga o natiune foarte mare, urmând ca în el si în familia lui toate natiunile si familiile sa fie binecuvântate. Însemnatatea completa a acestei promisiuni se va dezvolta doar pe masura ce timpul va trece. Nu putem sti cât de mult întelegea Avraam din toate acestea. Însa el trebuia sa învete o noua lectie despre Dumnezeu. Atunci L-a vazut pe Domnul nu doar ca Marele Creator, ci mai mult, ca Dumnezeul care îi împlinea toate nevoile.
Aceasta promisiune solemna i-a umplut sufletul, i-a îndreptat în conduita sa si i-a crescut afectiunea fata de tara Canaanului, tara care se relationa în mod inseparabil cu binecuvântarea. Deja era destul de batrân asa ca mai mult ca sigur a meditat mult la aceasta chemare, întarindu-si hotarârea de a-L urma pe Cel care îl calauzea.
Însa ascultarea implica negare de sine! Calatoria era dificila si periculoasa, viitorul era necunoscut, beneficiile care urmau sa vina erau intangibile. Ce era de facut? Dumnezeu îi poruncise ceva si trebuia sa asculte. Aceasta ruptura de legatura cu familia era necesara. Facea parte din planul ceresc de izolare a rasei sfinte. Avraam a vazut aceasta nevoie de a fi eliberat de vechile asocieri si de a se separa de

influentele rele, superstitioase. S-a predat pe sine în mâna calauzitoare a lui Dumnezeu, cu o credinta totala fara sa mai puna întrebari.
Este demn de observat faptul ca, pe masura ce se departa de rudele sale, se apropia de Dumnezeu. Cu cât depindea mai putin de altii, cu atât depindea de Bratul care îl sustinea. Totul era calauzit la perfectie, fiecare încercare pregatindu-l pentru încercarea finala. Aceasta a fost o renuntare tipica la lume: „Daca voieste cineva sa vina dupa Mine, sa-si ia crucea si sa Ma urmeze! Si oricine nu renunta la tot ceea ce are, nu poate fi ucenicul Meu."
Chemarea lui Dumnezeu este la o viata prin credinta. Avraam a trebuit sa învete unele lectii practice pentru a se întari în credinta. Una dintre acestea a fost atunci când a trebuit sa treaca prin Sihem care înseamna „umar puternic." Trebuia sa învete sa se odihneasca în Persoana lui Dumnezeu deoarece calatoria lui urma sa fie extraordinar de lunga, cu obstacole mari si ispite periculoase. Presiunea datorata circumstantelor urma sa fie atât de mare încât putea sa-l faca sa dea înapoi. De asemenea, trebuia sa ia câteva decizii foarte importante, bazându-se doar pe „umarul puternic al lui Iehova", având astfel protectie, odihna completa si siguranta viitorului sau. O alta lectie a fost când a trebuit sa treaca prin More care înseamna „ploaie târzie." Promisiunea deja era facuta, însa trebuia sa astepte cu rabdare desfasurarea si împlinirea perfecta a acesteia. Trebuia sa creada si sa se încreada în ploaia târzie a lui Dumnezeu. Însemna sa umble prin aceasta lume fiind de acord cu ceasul lui Dumnezeu, sa primeasca lucrurile la timpul ales de El si în felul în care El credea ca este cel mai bun, mai ales atunci când vederea nu îi oferea o informatie foarte încurajatoare. Chiar si în astfel de cazuri, credinta care atinge împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu este aceea care marsaluieste ferma si fara sa cada de oboseala. Da! Lectia de la More ne întareste credinta si ne apropie mai mult de Dumnezeu!
Chemarea lui Dumnezeu este încercata într-un moment de criza foarte important, deoarece demonstreaza câta credinta avea Avraam în acest Dumnezeu care îl scosese din Egipt. Biblia spune ca în tara era foamete, iar Avraam a coborât în Egipt pentru a locui acolo. Era momentul în care Avraam trebuia sa se întrebe daca Dumnezeu era suficient pentru a-i împlini nevoile fara sa fi coborât în Egipt. Nu ni se spune daca a cerut calauzire de la Dumnezeu înainte de a face acest pas atât de important! Însa, toate întâmplarile care au urmat au demonstrat faptul ca Avraam s-a încrezut în judecata sa proprie si în consecinta a cazut în greseala. Un lucru care trebuie sa fie observat este ca Avraam nu avea nici cea mai mica idee despre consecintele teribile care aveau sa vina din cauza calatoriei lui în Egipt. Acolo a pierdut revelatia; adica nu a mai putut asculta vocea lui Dumnezeu si nu mai avea sfatul Lui. Cerul fiind inchis in felul acesta, putea sa asculte doar vocea lui Satan. Tendin'a egipteana corupta consta in faptul ca orice femeie evreica considerata frumoasa la infatisare era dusa in haremul lui Faraon. Presiunea suferita de Avraam a fost atat de puternica incat s-a gandit ca si sotia lui ar putea fi luata de catre Faraon. Din acest moment incep esecurile si pacatele care vor atrage dupa sine mari probleme, afectandu-i viitorul pentru totdeauna. Acestea sunt lucrurile care caracterizeaza viata unui om ce se afla in afara voii lui Dumnezeu.
In primul rand, Avraam se teme sa nu-si piarda viata. In loc de a avea teama de Iehova, el se teme de oameni. Pacatul il indepartase de Dumnezeu si-l facea sa se simta singur. Acest conflict i-a blocat mintea in asa fel incat a cazut in pacatul egoismului: s-a gandit la el insusi si nu s-a mai gandit la sotia sa.

Acest pas de a ascunde ca Sara era sotia lui nu i-a oferit nici o solutie, ci dimpotriva a complicat problema, deoarece a pierdut respectul si increderea ei. Cum putea Avraam sa mai vorbeasca cu sotia lui si sa-i spuna ca o iubeste? In nici un caz nu mai putea face asta! Daca o negase inainte, cum mai putea sa rezolve aceasta problema? Se pare ca Avraam uitase cu desavarsire de ziua in care Dumnezeu il chemase! Poate ca sotia lui, avand o atitudine de supunere, s-a hotarat sa-l urmeze pe acest mare

mosier din Ur, punandu-si toata increderea in sotul ei, un om al lui Dumnezeu, omul vietii ei care avea sa-i daruiasca toate visurile dupa care tanjea in tineretea ei. Acum sa afla intr-un esec matrimonial. Nu a trecut mult timp pana cand minciuna a fost descoperita, Faraon chemandu-l imediat pe Avraam pentru a-l intreba de ce procedase in acel fel. Inca un esec in viata lui Avraam: deja isi stricase marturia inaintea sotiei sale, acum si inaintea paganilor. Pierduse revelatia lui Dumnezeu! In Egipt nu avea nici un altar in afara de cele ale lui Baal. Nu mai avea nici corturi, deoarece se coborase in Egipt pentru a locui, nu pentru a fi un peregrin.
In Egipt a intalnit doua lucruri pe care nu le-a mai putut pierde niciodata:
1)Agar si toata descendenta araba care sunt o problema pentru Israel pana in ziua de azi si
2) bogatiile care mai tarziu i-au cauzat mari probleme cu nepotul sau Lot.
Este bine sa ne punem intrebarea: Avea Dumnezeu vreo solutie pentru Avraam? Daca da, care era aceasta? Dumnezeu avea o oportunitate noua pentru Avraam. El intotdeauna le da copiilor Sai ocazii de a lua totul de la inceput. In Geneza 13:1-4 ni se spune ca Avraam a urcat din Egipt si si-a reluat calatoria catre Betel. Pocainta lui Avraam la readus la locul din care a cazut, si-a recuperat tabara, altarul, iar Dumnezeu **i S-a revelat.** Ce minunat! Era gata sa reinceapa totul! Un om al lui Dumnezeu se caracterizeaza de aceste trei lucruri. Partasia lui cu Dumnezeu a fost restaurata, insa ar fi fost mai bine pentru el sa nu fi coborat niciodata in Egipt, deoarece consecintele pacatului de multe ori raman ca **un semn al disciplinarii lui Dumnezeu!**
Chemarea lui Dumnezeu este cea mai inalta cinste.
In Geneza 13:5-11 apare o alta problema pe care Avraam trebuia s-o rezolve! Se afla impreuna cu Lot, iar in versetul 6 ni se spune ca pamantul nu era suficient de mare pentru ca ambii sa poata locui in acelasi loc, deoarece avutiile fiecaruia erau multe. Atitudinea omului spiritual este de a rezolva o astfel de problema fara sa compromita chemarea Lui.
In primul rand, Avraam a observat toata panorama v.7 si a aflat ca se iscasera certuri intre pastorii lui si cei ai lui Lot. In plus erau si canaaniti in acea tara care observau comportamentul acestei familii ebraice. Canaanitii sunt un simbol al paganilor.
In al doilea rand, Avraam a fost sensibil la aceasta marturisire: el dorea sa rezolve totul intr-un mod corect si sincer fara a periclita marturia lui. Se vede insa ca Lot era decis doar sa mearga inainte fara sa-l intereseze ce ar fi spus natiunile pagane din jur.
In al treilea rand, Avraam a inteles slabiciunea lui Lot si a vazut ca inima lui era prinsa de bogatii, si mai mult stia ca Lot nu avea de gand sa se schimbe. Care era iesirea cea mai corecta? Exista doar un singur raspuns: **SEPARAREA**! Fie Lot il lasa pe Avraam, fie Avraam il lasa pe Lot. Avraam deja era obosit sa se mai certe cu Lot din cauza pamanturilor si al avutiilor. Atunci Avraam a zis, v.8 „Nu trebuie sa fie certuri intre noi si intre pastorii nostri pentru ca „suntem frati”. Prin aceasta ii spunea ca nu puteau continua in felul acesta. Avraam a dat dovada de tarie cu privire la convingerile lui. Avraam ii spunea lui Lot: „Imi este dificil sa ma separ de tine, dar pentru mine este important, deoarece vreau sa-I plac lui Dumnezeu!”
De multe ori lumea nu va intelege de ce luam astfel de pozitii si de ce avem astfel de atitudini … familia noastra ne va trata ca pe niste eretici, iar fratii ne vor spune ca nu avem dragoste.
In al patrulea rand, in v.9 Avraam i-a zis: „Nu-i oare toata tara inaintea ta? Te rog desparte-te de mine: daca tu te duci la stanga, eu ma voi duce la dreapta, daca tu te duci la dreapta, eu ma voi duce la stanga.” Avraam a demonstrat ca in inima lui nu era egoism, ca Dumnezeu era suveran si ca vedea totul. Increderea sa in Dumnezeu l-a ajutat sa experimenteze grija Lui in tara promisa.
Dupa ce decizia a fost luata, Lot a ales Campia Iordanului, intinzandu-si corturile pana la Sodoma. In schimb, Avraam si-a pus corturile in Canaan. In viata lui nu se schimbase nimic, insa in viata lui Lot da: el avea acum totul, avea pamantul cel mai bun. Asa s-au despartit unul de celalalt: Avraam a

continuat cu cortul lui, iar Lot cu cetatile.
Lot credea ca Avraam ramasese cu partea cea mai proasta. Insa nu a fost asa pentru ca Dumnezeu nu uitase de promisiunea pe care i-o facuse. Dupa aceea Iehova i-a spus lui Avraam (v.14) „Ridica-ti ochii si, din locul in care esti, priveste spre miazanoapte si spre miazazi, spre rasarit si spre apus, caci toata tara pe care o vezi, ti-o voi da tie si semintiei tale pentru totdeauna." Dumnezeu a rasplatit astfel decizia lui Avraam. Asa ca si-a ridicat corturile si a venit de a locuit langa stejarii lui Mamre, care sunt langa Hebron. Aici a avut partasie si avutii pentru totdeauna. A-L lasa pe Dumnezeu sa aleaga mostenirea noastra este o lectie intr-adevar frumoasa!
Incepand cu acest moment, Avraam s-a transformat intr-un om victorios. A ajuns sa-l elibereze pe nepotul sau Lot si sa-l invinga pe Chedorlaomer. Cand imparatul Sodomei i-a iesit in cale pentru a schimba oameni pe bunuri, a raspuns in acest fel: „Ridic mana spre Domnul, Dumnezeu cel Prea Inalt, Stapanitorul cerului si al pamantului, si jur ca nu voi lua nimic din tot ce este al tau , nici macar un fir de ata, nici macar o curea de incaltaminte, ca sa nu zici: „Am imbogatit pe Avraam!"
Deja trecuse destul de mult timp si marele patriarh inainta in varsta. Toti anii in care umblase cu Dumnezeu ii lasasera multe amintiri care erau de nesters in mintea lui, in timp si in istorie … acelasi Cuvant al lui Dumnezeu urma sa ramana pentru urmatoarele generatii. Promisiunea urma sa fie implinita. A sosit momentul in care Avraam, o faptura omeneasca, a inceput sa strige in Mamre. „Doamne, iata ca nu mi-ai dat samanta si slujitorul nascut in casa mea va fi mostenitorul meu." Dar Cuvantul lui Dumnezeu a venit la timp spunandu-i: "Ma voi intoarce la tine, si Sara va avea un fiu." Dupa aceasta afirmatie, unii au ras, altii au ramas uimiti. Insa cand s-a auzit: „Este oare ceva prea greu pentru Dumnezeu?" s-a facut liniste. Nu a mai fost nici o replica! Cand Avraam avea 100 de ani, s-a nascut Isaac, fiul promisiunii.
Asa este intotdeauna: **EXTREMELE OMULUI SUNT OPORTUNITATILE LUI DUMNEZEU!**

Aplicatii pentru viata mea:
1. Nu trebuie sa-mi fie teama sa fac voia lui Dumnezeu, ci mai degraba sa-mi fie teama sa nu cumva sa fiu in afara voii lui Dumnezeu.
2. In viata mea trebuie sa pazesc altarul (partasia zilnica cu Dumnezeu), cortul (viata prin credinta), revelatia (calauzire continua prin Cuvantul lui Dumnezeu), desi acestea ma pot priva de lucruri materiale.
3. Trebuie sa ma separ de acele persoane sau lucruri care dau dovada de roade si activitati carnale. Carnalitatea si spiritualitatea nu pot merge impreuna.
4. Nu trebuie sa am indoieli cu privire la Cuvantul lui Dumnezeu. El nu minte si in plus, nimic nu este imposibil pentru El.

Juan Siles,
Presedinte CVR

Copyright © Cuvantul Vietii Romania. Toate drepturile rezervate. Reproducerea partiala sau integrala a articolelor este interzisa.